

Original Article

บทความวิจัย

In vitro study on the efficacy in assisting gutta-percha removal and cytotoxicity of essential oil from *Citrus maxima* (pomelo oil)

Peraya Surapipongpuntr D.D.S., Ph.D.¹

Niratcha Chaisomboon B.Sc.²

Thosapol Piyapattamin D.D.S., Ph.D.³

¹Department of Restorative Dentistry, Faculty of Dentistry, Naresuan University

²Research Unit for Oral Biology and Genetics, Faculty of Dentistry, Naresuan University

³Department of Preventive Dentistry, Faculty of Dentistry, Naresuan University

Abstract

Objective To evaluate the efficacy in assisting gutta-percha removal of an essential oil from *Citrus maxima* (pomelo oil) and its cytotoxicity on human gingival fibroblasts when compared to orange oil and xylene.

Materials and methods Forty human single-rooted teeth were instrumented and filled with gutta-percha at their apical one third. The gutta-percha filled in root canal was softened with each solvent, pomelo oil, orange oil, xylene or distilled water ($n=10$ for each group). Gutta-percha was firstly removed with #25 K-file to reach a working length and then completely removed with Hedström files. The complete removal was verified by a microscope and a digital radiography. Times required to reach the working length and to completely remove filled gutta-percha were recorded. For the toxicity test, the clinically used concentration of three solvents was tested on human gingival fibroblasts using the MTT assay. Cell viability was determined after exposure to each solvent for 1 s, 10 s and 30 s.

Results The results showed no statistically significant difference in time to reach the working length or time required to completely remove gutta-percha among three solvents ($p>0.05$). All three solvents were toxic to gingival fibroblasts but xylene was the most cytotoxic solvent in all exposure times. Pomelo oil was less cytotoxic than orange oil and xylene when the exposure time increased.

Conclusion This study demonstrated the usefulness of the pomelo oil in assisting the removal of gutta-percha and that it was less toxic to gingival fibroblasts than orange oil and xylene.

(CU Dent J. 2014;37:289–98)

Key words: cytotoxicity; gutta-percha solvent; orange oil; pomelo oil; xylene

Correspondence to Peraya Surapipongpuntr, perayap@nu.ac.th

การศึกษาประสิทธิคัดีการเสริมการรื้อ กัดทาเพอร์ซ่าและความเป็นพิษต่อเซลล์ของ น้ำมันหอมระเหยสัมโภในห้องปฏิบัติการ

พิรยา สุรภิพงศ์พันธุ์ ท.บ., Ph.D.¹

นิรัชชา ไชยสมบูรณ์ ว.บ.บ.²

ทศพล ปิยะปัทมินทร์ ท.บ., Ph.D.³

¹ภาควิชาทันตกรรมบูรณะ คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

²หน่วยวิจัยศิริวิทยาช่องปากและพัฒนาสุขภาพ คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

³ภาควิชาทันตกรรมป้องกัน คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินประสิทธิคัดีในการเสริมการรื้อกัดทาเพอร์ซ่าของน้ำมันหอมระเหยสัมโภและความเป็นพิษต่อเซลล์เหงือกมนุษย์เมื่อเปรียบเทียบกับน้ำมันส้มและไฮลีน

วัสดุและวิธีการ นำฟันมนุษย์ที่มีรากเดียวจำนวน 40 ชิ้น มาทำการขยาย และอุดคลองรากฟันในส่วน 1/3 ปลายราก ใช้น้ำมันสัมโภ น้ำมันส้ม ไฮลีน และน้ำกัลล์ มาทำให้กัดทาเพอร์ซ่าที่อุดในคลองรากฟันอ่อนตัว (กลุ่มละ 10 ชิ้น) เริ่มต้นการรื้อด้วย เคไฟล์ ขนาด #25 ใส่ลงไปให้ถึงความยาวทำงาน แล้วจับเวลา หลังจากนั้น ทำการรื้อกัดทาเพอร์ซ่าให้สมบูรณ์ด้วยแอสโตรรมไฟล์ จับเวลาและตรวจสอบการรื้อกัดทาเพอร์ซ่าโดยใช้กล้องไมโครสโคป และการถ่ายภาพรังสีแบบดิจิตอล บันทึกเวลาที่เครื่องมือแทรกผ่านถึงความยาวทำงาน และเวลาทั้งหมดที่ใช้รื้อกัดทาเพอร์ซ่าของอย่างสมบูรณ์ ทดสอบความเป็นพิษของน้ำมันสัมโภ น้ำมันส้ม และไฮลีน ณ ความเข้มข้นที่ใช้ในคลินิกต่อเซลล์เหงือกของมนุษย์โดยใช้รากกระหน่ำด้วยสารเคมีที่ทึบ วัดความมีชีวิตของเซลล์ภายหลังจากการสัมผัสตัวทำละลายแต่ละชนิดภายในเวลา 1 วินาที 10 วินาที และ 30 วินาที

ผลการศึกษา ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเวลาที่ใช้เครื่องมือแทรกผ่านกัดทาเพอร์ซ่าถึงความยาวทำงาน หรือเวลาที่ใช้ในการรื้อกัดทาเพอร์ซ่าออกให้สมบูรณ์ท่ามกลางตัวทำละลายทั้ง 3 ชนิด ($p > 0.05$) ความเป็นพิษต่อเซลล์เหงือกพบว่าตัวทำละลายทั้ง 3 ชนิดเป็นพิษต่อเซลล์ แต่ไฮลีน เป็นพิษมากที่สุดในทุกช่วงเวลาที่ทดสอบ น้ำมันสัมโภเป็นพิษน้อยกว่าน้ำมันส้ม และไฮลีนเมื่อระยะเวลาการสัมผัสเพิ่มขึ้น

สรุป การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการเสริมการรื้อกัดทาเพอร์ซ่า และมีความเป็นพิษต่อเซลล์เหงือกน้อยกว่าน้ำมันสัมและไฮลีน

(ว.ทันต. จุฬาฯ 2557;37:289-98)

คำสำคัญ: ความเป็นพิษต่อเซลล์; ไฮลีน; ตัวทำละลายกัดทาเพอร์ซ่า; น้ำมันส้ม; น้ำมันสัมโภ